

18 Οκτωβρίου 2016

Τα παιδιά χρειάζονται μια ώρα παραπάνω με τη μαμά και όχι μια extra ξένη γλώσσα

/ [Επιστήμες](#), [Τέχνες](#) & [Πολιτισμός](#)

Σε μια

εποχή που κανένας δεν παραδέχεται την ηλικία του, τα βρέφη και τα νήπια εμφανίζουν συμπεριφορές επαναστατικές και τάσεις ανεξαρτητοποίησης που θυμίζουν οργισμένα νιάτα..

Τώρα τα μωρά μας αμφισβητούν την έννοια του χρόνου βλέποντας το μπαμπά τους να παίζει στο playstation και τη μαμά τους ανορεκτική μέσα στο skinny jean. Τα όρια ηλικίας καταργούνται και **τα παιδιά το έχουν καταλάβει αυτό γιατί μπαίνουν από πολύ νωρίς στον κόσμο των μεγάλων.**

Μας ακολουθούν στα ταξίδια μας, στα νησιά, στα beach bars, στα εστιατόρια και στα καφέ, στα εμπορικά κέντρα, κι εμείς πού και πού ανταποδίδουμε την παραχώρηση πίνοντας καφέ έξω από έναν παιδότοπο.

Η αλήθεια είναι ότι οι σύγχρονες μαμάδες και νηπιαγωγοί δεν θεωρούν τα παιδιά ανέμελα και αθώα, αλλά πανέξυπνα και “παραγινωμένα”. Τα κλισέ του τύπου “φάε για να μεγαλώσεις” και “η μαμά ξέρει” δεν πιάνουν εύκολα σε παιδάκια που πάνε από 18 μηνών έως 18 χρονών στον παιδικό σταθμό, στο σχολείο, στο κολυμβητήριο, στο φροντιστήριο, στο μπαλέτο, στο μπάσκετ, στο τέννις κ.τ.λ. με ωράριο και συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Τα σύγχρονα παιδιά νιώθουν και συμπεριφέρονται σαν έφηβοι γιατί έχουν συνηθίσει να επιβιώνουν σε διάφορες καταστάσεις χωρίς την προστασία και στενή επίβλεψή μας, παρά μόνο με την υψηλή εποπτεία μας.

Ακόμη κι αν έχουμε καταφέρει ως γονείς να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη τους, δεν έχουμε καταφέρει να τους πείσουμε ότι είμαστε απαραίτητοι στην καθημερινότητά τους. Έτσι, το άγχος αποχωρισμού που άλλοτε εκδήλωναν τα παιδιά συνήθως στο νηπιαγωγείο τώρα ξεπερνιέται πολύ πιο νωρίς και, στη νηπιακή ηλικία, **τα παιδιά εμφανίζουν εφηβικές αντιδράσεις και ψυχολογικά προβλήματα που θυμίζουν ενήλικες.**

Αντιδρούν έντονα στα όρια, ακριβώς όπως ένας έφηβος που δεν νιώθει έτοιμος να ενηλικιωθεί αλλά και δεν μπορεί να συνεχίζει να είναι παιδί, προσπαθούν να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους, νιώθουν υπεύθυνα για την υγεία τους και την οικογένειά τους. Συζητούν για το διαζύγιο των γονιών τους, την οικονομική τους κατάσταση, το πρόγραμμά τους το Σαββατοκύριακο. **Συχνά ακούμε “δεν πιστεύω κι εσύ να παντρευτείς ξανά”, “δεν με καταλαβαίνεις καθόλου”, “έχω κι εγώ φίλους και θέλω να τους βλέπω όπως βλέπεις κι εσύ τους δικούς σου”, “η γιαγιά δεν ξέρει να με φροντίζει”, “δεν είμαι πια παιδί” κ.α.**

Ως ειδικός, βλέπω στα σημερινά παιδιά συμπτώματα άγχους, κατάθλιψης, ακόμη

και ψυχοσωματικά κι αναρωτιέμαι: πότε πρόλαβαν τα παιδάκια να μπουν στον κόσμο των μεγάλων;

Από τη μια αργούμε να κάνουμε οικογένεια γιατί θέλουμε να είναι όλα τέλεια, να βρούμε τον ιδανικό σύντροφο, να είμαστε αποκατεστημένοι επαγγελματικά, να είμαστε ώριμοι κι έτοιμοι να γίνουμε γονείς, κι απ' την άλλη, **μόλις κάνουμε παιδιά βιαζόμαστε να τα μεγαλώσουμε για να ξαναβρούμε τον παλιό μας εαυτό και την παλιά μας ζωή.**

Δεκαετίες πριν, όταν τα παιδιά είχαν διαφορά με τους γονείς τους 20 χρόνια αντί για 35-40 που είναι σήμερα, οι νέες και άπειρες μαμάδες μάθαιναν για τη ζωή στην πορεία, κουράζονταν λιγότερο, βαριόντουσαν πιο δύσκολα και ωρίμαζαν σταδιακά.

Οι σημερινές μαμάδες τα' χουν δει όλα, τα' χουν κάνει όλα κι είναι έτοιμες να γράψουν και βιβλίο. Μπερδεύουν την ανεμελιά με την τεμπελιά και την αθωότητα με την βλακεία. Πιέζοντας τα παιδιά να αποδώσουν στο μέγιστο θεωρούν ότι τα κάνουν πιο προσαρμοστικά κι έτοιμα ν' αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της ζωής.

Κάποιος πρέπει να μας θυμίσει ότι τα 2χρονα θα μπορούσαν να παίζουν με δακτυλομπογιές σε τεράστια χαρτιά στο πάτωμα κι όχι με superwashable μαρκαδόρους σφηνωμένα στο καρεκλάκι του φαγητού, ότι τα 3χρονα θα μπορούσαν να πλατσουρίζουν στην ακροθαλασσιά για τουλάχιστον 2 χρόνια ακόμα κι όχι να τρέχουν 2 φορές τη βδομάδα στο κολυμβητήριο, ότι τα 4χρονα δεν χρειάζονται φορητό DVD, αλλά μια μαμά παντός καιρού κι ότι **τα 5χρονα δεν είναι απαραίτητο να μάθουν ανάγνωση από το νηπιαγωγείο αλλά να τους διαβάσει κάποιος το βράδυ, πριν κοιμηθούν, ιστορίες της μυθολογίας ή κλασικά παιδικά διηγήματα.**

Τώρα που οι δουλειές γίνονται όλο και πιο δυσεύρετες κι όλο και πιο κακοπληρωμένες πολλοί θα σπεύσουν να μας θυμίσουν ότι δεν υπάρχει καλύτερη δουλειά από αυτή της αφοσιωμένης μανούλας. Αλλά **το ζητούμενο δεν είναι ν' αφήσουμε τις δουλειές μας για να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας, αλλά να αποδεσμευτούμε από όλες τις περιττές ασχολίες μας,** ακόμη κι από την ανόητη κοινωνικότητά μας προκειμένου να γίνουμε πιο ανέμελες και πιο ήρεμες.

Κι ακόμη να μάθουμε να διεκδικούμε σεβασμό και υποστήριξη από τους ανθρώπους μας στην ανατροφή των παιδιών, **όχι για να εξοικονομήσουμε μια ώρα παραπάνω στο γυμναστήριο ή στο κομμωτήριο, αλλά για να διαβάσουμε ένα βιβλίο, να απολαύσουμε ένα γλυκό, να ξαναβρούμε την ανθρωπιά και τη νεότητά μας.**

Κι αυτό ακριβώς χρειάζονται και τα παιδιά μας. **Μια βόλτα στη φύση κι όχι στο πάρκο κυκλοφοριακής αγωγής, μια χαλαρή κουβέντα κι όχι μια ώρα στο cinema,**

μια ώρα παραπάνω με την πυτζάμα κι όχι μια extra ξένη γλώσσα.

Κοσκινίστε τα χιλιάδες ερεθίσματα, παιχνίδια και δραστηριότητες ακριβώς όπως προσπερνάτε τα κανάλια telemarketing στην τηλεόραση. Βγάλτε ιστορίες από το μυαλό σας κι αφήστε στην άκρη τα εκπαιδευτικά DVD για έξυπνα μωρά. **Πείτε “ΟΧΙ” στα μικρομεγαλίστικα παιχνίδια:** βαμμένα νύχια, παιδικά tatoos, ψεύτικα κινητά, παιδικά computers. Επενδύστε στην φαντασία των παιδιών σας.

Με λίγα λόγια, ξαναβρείτε την απλότητα της ζωής, ξαναθυμηθείτε τη ζεστασιά του σπιτιού, τα ατέλειωτα απογεύματα της δικιάς μας γενιάς, χωρίς υποχρεώσεις και εξωσχολικές δραστηριότητες μόνο με μυρωδιές από την κουζίνα, τον θόρυβο του απορροφητήρα, την αίσθηση της μαμάς στο διπλανό δωμάτιο.

Αγαπήστε το μέτριο. Ξοδέψαμε πολλά χρόνια και πολύ ενέργεια προσπαθώντας να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας και τους συνομηλίκους μας σε ικανότητες, μόρφωση, καταξίωση, πλούτο και, είτε δικαιωθήκαμε είτε απογοητευτήκαμε, όλοι συμφωνούμε πλέον ότι χρειάζεται μέτρο παντού. Και η δική μου γνώμη είναι ότι το μέτριο είναι πιο κοντά στην ευτυχία και στη αρμονία της ζωής κι από το τέλειο ακόμα.

Γράφει η [Λάρα Σουές](#) Ψυχολόγος Ειδικευμένη στη Συμβουλευτική Ψυχολογία

Πηγή: themamagers.gr